

Τολμώμεν και δρώμεν!

Γράφει η Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος.

«Τίνα ζητείτε;» Το ερώτημα αυτό απηύθυνε ο Άγγελος στις μαθήτριες του Κυρίου, που τόλμησαν να προσέλθουν «λίαν πρωΐ» στον τάφο του Χριστού, για να του προσφέρουν τις «αρμόδιες» τιμές. Την ίδια ερώτηση, «τίνα ζητείς», θα έκανε και ο Πιλάτος στον Ιωσήφ από Αριμαθαίας, που «τολμήσας εισήλθε» και «ητήσατο το σώμα του Ιησού». Το κοινό χαρακτηριστικό των Μυροφόρων, ανδρών και γυναικών, ήταν η τόλμη, με την οποία προσέρχονται οι μεν γυναίκες στον τάφο, ο δε Ιωσήφ στον Πιλάτο και κοινή αφετηρία της τόλμης των, που τους ώθησε να βγούν από την αδράνεια και να ενεργήσουν αποφασιστικά, παρά το εχθρικό εξωτερικό κλίμα, ήταν η αγάπη για τον Σταυρωθέντα και Ταφέντα διδάσκαλό των.

Έτσι, οι μεν μαθήτριες έσπευσαν «όρθρου βαθέος» να «προϋπαντήσουν» τον «προ ηλίου δύναντα» Ήλιον της δικαιοσύνης, παρακάμπτοντας τους εξωτερικούς κινδύνους, «διά τον φόβον των Ιουδαίων», αλλά και ξεπερνώντας την ίδια την γυναικεία των φύση, μια και δεν μπορούσαν να αποκυλίσουν μόνες τον λίθο από τον τάφο, ο δε Ιωσήφ και ο Νικόδημος, οι μέχρι τότε κρυφοί μαθητές του Κυρίου, «διά τον φόβον των Ιουδαίων» επίσης, ξεπέρασαν τον φόβο των, αποκαλύφθηκαν και τόλμησαν να ζητήσουν να προσφέρουν τις καθιερωμένες τιμές για τον θανόντα Κύριό των.

Εάν η αγάπη των Μυροφόρων δεν ήταν τόσο μεγάλη και δυνατή, ώστε να τους ωθήσει να ξεπεράσουν τους μέχρι τότε φόβους και τις αναστολές των, θα προέβαιναν άραγε σε αυτές τις ενέργειες που τους εξέθεταν ανεπανόρθωτα; Θα ξεκινούσαν οι μαθήτριες για τον τάφο, χωρίς μάλιστα να γνωρίζουν εάν μπορούν να φέρουν σε πέρας την ούτως η άλλως επικίνδυνη αποστολή των; Από την άλλη θα διακινδύνευαν οι ευσχήμονες Ιωσήφ και Νικόδημος να χάσουν τα αξιώματά των, εάν η αγάπη για τον Κύριό των δεν ήταν μεγαλύτερη από τον φόβο των, εάν ο πόθος και η επιθυμία των να προσφέρουν τα αρμόζοντα δεν τους έφλεγε περισσότερο απ' ό τι τους έλυνε τα μέλη των ο φόβος για την αποκάλυψή των;

Ασφαλώς τίποτε απ' όλα αυτά δεν θα έκαναν, εάν δεν τους κινούσε σε δράση η τόλμη, που με την σειρά της τροφοδοτούταν από την αγάπη. Θα έμεναν και αυτοί κλεισμένοι και αδρανείς στο υπερώον της Ιερουσαλήμ, όπου ήταν συγκεντρωμένοι και οι άλλοι, οι «φανεροί» μαθητές, εξ αιτίας του φόβου των Ιουδαίων. Βεβαίως και αυτοί, οι φοβισμένοι, αγαπούσαν τον Κύριο. Όμως η θλίψη και η απογοήτευσή των από τον θάνατό Του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε τους είχαν καταβάλει ολοκληρωτικά και είχαν λησμονήσει όλες τις επαγγελίες του Κυρίου περί της Αναστάσεώς Του.

Φανταστήτε πόσο μεγάλη πρέπει να ήταν η απελπισία των, ώστε να συνεχίζουν να αθυμούν και να απιστούν, παρά το γεγονός ότι πληροφορήθηκαν για την έγερση του Χριστού «από πρώτο χέρι», από τις μαθήτριες και τους άλλους μαθητές, τον Πέτρο και τον Ιωάννη, που αντίκρυσαν το κενοτάφιο με τα μάτια των (Λουκ., κδ' 1-12, Ιωάν., κ' 1-8)!

Χρειάζεται αλήθεια πολύ μεγάλη τόλμη και ξεπέρασμα της λογικής, για να πιστέψει κανείς και τότε και τώρα ότι «ηγέρθη ο Κύριος». Χρειάζεται επίσης να καθαρίσει τον εσωτερικό καθρέπτη, της ψυχής, που θα τον βοηθήσει να αντικρύσει «με άλλα μάτια» τον Αναστάντα Κύριο και Σωτήρα μας. Ο Κύριος, πάντως, κάμπτεται τελικά από την επιμονή και ανταποκρίνεται στην ζήτηση αυτών που τολμούν και επιμένουν.

Γι' αυτό αποκαλύπτεται στην Μαρία την Μαγδαληνή, που παραμένει στον τάφο «κλαίουσα» και ζητεί να εύρη τον Κύριό Της, ενώ οι άλλοι μαθητές, ο Πέτρος και ο Ιωάννης, «ήλθον, είδον» «και απήλθον πάλιν προς εαυτούς» (Ιωάν., κ' 10-18). Ο Ρωμανός μελωδός στο υπέροχο κοντάκιό του «Εις την αγίαν και μεγάλην Κυριακήν του Πάσχα» γράφει χαρακτηριστικά ότι «ο τα πάντα βλέπων Κύριος ιδών την Μαγδαληνήν Μαρίαν νενικημένην τω κλαυθμώ και ηττημένην τω πόθω εσπλαγχνίσθη τότε και ώφθη τη κόρη». Ο πόθος, δηλαδή, που κατέλαβε την Μαρία για τον αγαπημένο της Κύριο, «νίκησε», κατά τον μελωδό, και τον ίδιο τον Κύριο, ώστε καμπτόμενος από την μεγάλη της επιθυμία να την σπλαγχνισθή και να της φανερωθή!

Αλλά και ο Πιλάτος εκάμφθη στο αίτημα του Ιωσήφ και «εδωρήσατο» σ' αυτόν το σώμα του Κυρίου, απορώντας μάλιστα που Εκείνος είχε ήδη πεθάνει, διότι δεν γνώριζε ασφαλώς, ο μέγας και τρανός Πιλάτος, ότι δεν αποφασίζει ο θάνατος πότε θα τον πάρη κοντά του αλλά ότι ο Κύριος εξουσιάζει τον θάνατο και παραδίδει το πνεύμα Του, όταν πλέον έχει ολοκληρώσει την αποστολή Του ((Ιωάν., ιθ' 30).

Επομένως, οι Μυροφόροι και οι Μυροφόρες του Κυρίου, που τιμά η Εκκλησία μας την τρίτη Κυριακή μετά από την Ανάσταση, έχουν να μας διδάξουν μεταξύ άλλων ένα πολύ καλό μάθημα για το πως θα αντιμετωπίζουμε εμείς, οι σημερινοί άνθρωποι και μάλιστα οι λεγόμενοι μαθητές Του, τους δικούς μας φόβους.

Με ποια πλευρά θα θελήσωμε να βρεθούμε; Με εκείνους τους μαθητές που, παρά το γεγονός ότι αντίκρυσαν το κενό μνημείο «ιδίοις όμμασι» και πληροφορήθηκαν από έγκυρες πηγές για την έγερσή Του, εν τούτοις επέμεναν στην απιστία των και συνέχισαν να ζούν στην θλίψη και στην απραξία «διά τον φόβον των Ιουδαίων»; Ή θα τολμήσωμε ίσως να παραβλέψωμε τις αντικειμενικά δύσκολες εξωτερικές συνθήκες, βαδίζοντες ενάντια στην δική μας αδύναμη ανθρώπινη φύση και ξεπερνώντας τους φυσικούς μας φόβους;

Εάν επιλέξωμε την δεύτερη οδό, αυτήν που επέλεξαν και οι τολμηροί Μυροφόροι και οι θαρραλέες Μυροφόρες, τότε θα έχωμε διπλή επιτυχία. Και την αδράνειά μας θα ξεπεράσωμε και τον Κύριό μας θα συναντήσωμε,

διότι ο Κύριος αποκαλύπτεται σε όποιον επιμόνως τον ζητά, για την ακρίβεια, λαχταρά να τον συναντήσει!

Φανταστήτε ότι και εμείς οι ίδιοι θα νοιώσουμε τρομερή έκπληξη αλλά και απίστευτη χαρά με το κατόρθωμά μας, εάν ο πόθος μας για τον αγαπημένο μας Χριστό είναι τόσο μεγάλος, ώστε να ξεπερνάει τον φόβο των Ιουδαίων του κόσμου τούτου και να παραμερίζει όλους τους άλλους φόβους.

Τολμώμεν, λοιπόν, και δρώμεν, ώστε όχι μόνον οι ίδιοι να εξέλθωμε από την απογοήτευση και την παραίτησή μας και να προοδεύσωμε προσωπικά, αλλά και με άλλους τολμηρούς να εργαστούμε και μάλιστα να συνεργαστούμε προς κοινωνική πρόοδο και προκοπή. Τότε και ο Θεός της αγάπης θα συνεργήσει στην δική μας θέληση για το αγαθό και θα ενθαρρύνει κάθε τολμηρή δράση προς δόξα δική Του και, συγχρόνως, για την αφύπνιση και την σωτηρία πάντων των ανθρώπων! **Γένοιτο!**

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>